

Georgia la sfârșitul secolului al XX-lea

Restaurarea independenței Georgiei

Ziua de 9 aprilie 1989 a reprezentat un moment de cotitură în viața politică a Georgiei. În urma alegerilor, Partidul Comunist a pierdut parțial scrutinul și, în consecință, exercițiul efectiv al puterii a căpătat un aspect eterogen determinat de ascensiunea altor formațiuni politice. Astfel, partidele politice au creat Comitetul Național pentru Salvare, al cărui principal scop a fost ieșirea Georgiei din URSS și obținerea independenței.

În 1990, după obținerea independenței de către Lituania, Letonia și Estonia, pentru prima oară în cei 70 de ani de când fusese încorporată Uniunii Sovietice, societății georgiene i s-a permis să organizeze alegeri cu participarea mai multor partide. Astfel, despre scrutinul din 28 octombrie 1990 se poate spune că a fost primul exercițiu electoral liber din Georgia după lunga perioadă a experienței totalitare sovietice. Blocul politic care a câștigat, intitulat „Masa rotundă — Georgia liberă”, a obținut 62% din voturi. Georgia a fost declarată oficial republică, iar Zviad Gamsakhurdia, liderul coaliției și al mișcării naționale, a devenit președintele Consiliului Suprem.

Zviad Gamsakhurdia (1939–1993), președintele Georgiei între 14 aprilie 1991–6 ianuarie 1992, și Merab Kostava (1939–1989), erou național

Ulterior, la 31 martie 1991, a fost organizat un referendum la care 97% din populația țării a votat pentru independența țării, proiectată pe baza Legii Independenței din 1918. Luând în considerare rezultatele referendumului, la 9 aprilie 1991, Consiliul Suprem a declarat independența Georgiei. Președintele țării a devenit Zviad Gamsakhurdia. În acel context al marilor schimbări pe care le traversa omenirea, este de remarcă faptul că România a fost primul stat care a recunoscut oficial independența Georgiei, la 27 august 1991.

Harta politică a Caucazului.